

ERZINCAN UNIVERSITY
FACULTY OF FINE ARTS
PAINTING PROGRAM
PROFESSIONAL ENGLISH COURSE

Instructor:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
Week-6:	Visual Editing Principles of the Art of Painting

Introduction: The Artist as Editor

The "visual editing principles" of painting refer to the strategic rules and guidelines (the Principles of Design) an artist employs to organize the **Elements of Art** (line, color, shape, etc.) into a cohesive, meaningful, and controlled viewing experience. An artist is, in essence, an editor who decides what to emphasize, what to subdue, where to direct the viewer's eye, and what emotional tenor the finished work will convey. Mastery of these principles is the difference between a collection of marks and a powerful, unified composition.

I. Principles of Emphasis and Hierarchy

Effective visual editing always establishes a clear hierarchy of importance, guiding the viewer to the **focal point**—the narrative or emotional core of the work.

1. Dominance and Subordination

The principle of **Dominance** ensures that one element or area holds the most visual weight and is the primary subject of attention. The artist achieves this by editing the surrounding elements through **Subordination**.

- **Editing through Contrast:** Dominance is most effectively achieved through stark contrast in one of the primary elements. An artist might edit a scene by placing the brightest, most saturated color or the area of highest value contrast (sharp light against deep shadow) on the key figure, while subordinating the background with duller, closer-valued colors.
 - *Example:* A single, sharp red shape placed against a field of soft grays instantly dominates the composition.
- **Editing through Detail and Clarity:** The focal point is edited for maximum clarity and detail (hard edges). Peripheral elements are intentionally rendered with less detail and softer edges ("lost edges") to reduce their visual pull and prevent distraction. This focuses the viewer's attention like a camera's depth-of-field effect.
- **The Intentional Void:** Sometimes, the most important element is the **negative space** around a figure, creating psychological weight or isolation. The artist edits the composition to emphasize the void, often by placing the subject off-center or small within a vast expanse, subordinating the figure to the space itself.

2. Placement and the Rule of Thirds

The placement of the focal point is a conscious editorial decision.

- **Central Placement (Symmetry):** Placing the subject directly in the center often implies **formality, stability, or spiritual importance**. It is a heavy, static edit, historically used for icons or royal portraits.
- **Off-Center Placement (Rule of Thirds):** A key modern editing guideline. The canvas is conceptually divided into nine equal squares by two horizontal and two vertical lines. Placing the focal point or key

ERZINCAN UNIVERSITY
FACULTY OF FINE ARTS
PAINTING PROGRAM
PROFESSIONAL ENGLISH COURSE

Instructor:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
Week-6:	Visual Editing Principles of the Art of Painting

compositional elements along these lines or, more effectively, at their **intersections**, creates a more dynamic, engaging, and less predictable composition than central placement.

II. Principles of Flow and Movement

Visual editing controls the element of **time** in a static image by choreographing the viewer's eye movement across the canvas.

1. Rhythm and Tempo

Rhythm is the measured flow created by the repetition and variation of visual elements.

- **Rhythm as Repetition:** The artist edits a series of repeated elements (e.g., vertical trees, curved waves, recurring colors) to establish a predictable, unifying pattern.
- **Rhythm as Tempo Control:** The editing choices dictate the visual speed.
 - **Smooth/Languid Rhythm:** Created by subtle, gradual transitions in line and value (e.g., in a peaceful landscape or a Classical figure). This edit suggests calmness or slow time.
 - **Jagged/Erratic Rhythm:** Created by abrupt changes in line, shape, or color, and visible, broken **brushwork** (a powerful technical edit). This suggests energy, chaos, or emotional turmoil (a hallmark of Expressionism).

2. Directional Lines (Visual Vectors)

Directional Lines are the implied or actual lines within the composition that serve as vectors, forcing the eye to follow a specific path.

- **Editing the Narrative Path:** The artist intentionally aligns the lines of architecture, the gazes of figures, the extension of limbs, or even the angles of cast shadows to lead the eye. This is essential for narrative painting, where the sequence of viewing is crucial to understanding the story.
- **Leading In and Out:** Directional lines can be edited to lead the viewer into the scene (e.g., receding diagonal lines of perspective) or lead the eye out of the frame entirely, suggesting a continuation of the world beyond the canvas.

III. Principles of Organization and Relationship

The principles of Unity, Variety, and Balance govern the fundamental relationships between all parts of the painting.

1. Unity and Variety: The Balance of Coherence

This editing principle is the most fundamental: how the artist brings disparate elements into a unified whole while maintaining enough difference to prevent boredom.

ERZINCAN UNIVERSITY
FACULTY OF FINE ARTS
PAINTING PROGRAM
PROFESSIONAL ENGLISH COURSE

Instructor:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
Week-6:	Visual Editing Principles of the Art of Painting

- **Editing for Unity (Cohesion):** Achieved by consistency across the entire work. An artist might limit the color palette (**monochromatic** or **analogous** scheme), use a consistent type of brushwork, or utilize a repeated **motif** (a recurring shape or form). This is the "glue" that holds the composition together.
- **Editing for Variety (Interest):** Achieved by introducing intentional differences in line, shape, or texture. Too much unity is boring; too much variety is chaotic. The artist's skill lies in editing the degree of variety to support the dominant mood without destroying the overall unity.

2. Balance: Managing Visual Weight

Balance is the principle that addresses the distribution of visual weight, ensuring the composition feels stable and resolved.

- **Asymmetrical Balance (Dynamic Edit):** The artist balances elements that are *not* identical. For example, a heavy, dark shape on the left might be balanced by two lighter, smaller shapes further out on the right. This edit creates a sense of **dynamic tension** and action, making the composition feel alive.
- **Symmetrical Balance (Static Edit):** Achieved by arranging elements equally on either side of a central point. This provides extreme **stability** and is the most stable, least exciting editorial choice.

3. Scale and Proportion: Editing Reality

These principles control the relative size of objects and their parts.

- **Scale Editing:** Changing the size relationship between objects from what is expected in reality. Artists use **Hierarchical Scale** (editing the size of a figure to reflect its social or religious importance, not its actual size) or create **Monumental Scale** (making the work vast to overwhelm the viewer).
- **Proportion Editing:** Controlling the size relationships *within* a single object (e.g., the proportion of a head to a body). Intentional **Distortion** of proportion is a key editorial technique in Expressionism to convey psychological unease or inner truth.

IV. Principles of Perceptual Editing

These principles are concerned with organizing the illusion of space and depth, fundamentally editing the viewer's perception of the world on the canvas.

1. Perspective Principles (Spatial Illusion)

The entire system of perspective is an editorial mechanism designed to control the illusion of three-dimensional reality.

- **Linear Perspective:** All receding parallel lines converge at the **vanishing point** on the **horizon line**. The artist is the editor who decides *where* to place the vanishing point, thereby controlling the viewer's **viewpoint** and the degree of spatial recession.

ERZINCAN UNIVERSITY
FACULTY OF FINE ARTS
PAINTING PROGRAM
PROFESSIONAL ENGLISH COURSE

Instructor:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
Week-6:	Visual Editing Principles of the Art of Painting

- **Atmospheric Perspective (Aerial Perspective):** The principle of editing color, value, and detail to create the illusion of depth. The artist uses cooler, less saturated colors and softer detail for distant objects, accurately mimicking the effect of haze and atmosphere. This edit is essential for creating believable landscapes and infinite space.

2. Value and Tonal Editing

The principle of **Value** (lightness and darkness) is the most critical editing tool for creating volume and drama.

- **Chiaroscuro and Modeling:** The artist meticulously edits value gradations across a form (**modeling**) to create the illusion of three-dimensional **mass** and solidity. This tonal editing makes a figure feel present and tangible.
- **Tenebrism (Extreme Editorial Contrast):** Employing a dramatic, focused light source against a near-total darkness. This extreme editing choice heightens the drama, isolates the subject, and transforms the scene into a powerful, almost theatrical moment.

ERZİNCAN ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RESİM PROGRAMI
MESLEKİ İNGİLİZCE DERSİ

Eğitmen:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
6. Hafta:	Resim Sanatının Görsel Düzenleme İlkeleri

Giriş: Editör Olarak Sanatçı

Resim sanatının "görsel düzenleme ilkeleri", bir sanatçının **Sanatın Öğelerini** (çizgi, renk, şekil vb.) uyumlu, anlamlı ve kontrollü bir izleme deneyimi yaratmak için organize etmek amacıyla kullandığı stratejik kurallar ve yönergelerdir (Tasarım İlkeleri). Sanatçı, esasen neyi vurgulayacağına, neyi bastıracağına, izleyicinin gözünü nereye yönlendireceğine ve bitmiş eserin hangi duygusal tonu ileteceğine karar veren bir **editördür**. Bu ilkelere ustalık, bir dizi işaret ile güçlü, birleşik bir kompozisyon arasındaki farktır.

I. Vurgu ve Hiyerarşi İlkeleri

Etkili görsel düzenleme, her zaman açık bir önem hiyerarşisi oluşturarak, izleyiciyi eserin anlatı veya duygusal çekirdeği olan **odak noktasına** yönlendirir.

1. Baskınlık (Dominans) ve Alt-Düzeyde Tutma (Subordinasyon)

Baskınlık ilkesi, bir unsurun veya alanın en fazla görsel ağırlığa sahip olmasını ve dikkatin ana konusu olmasını sağlar. Sanatçı, çevredeki unsurları **Alt-Düzeyde Tutma** yoluyla düzenleyerek bunu başarır.

- **Kontrast Yoluyla Düzenleme:** Baskınlık, birincil öğelerden birindeki keskin kontrast yoluyla en etkili şekilde elde edilir. Bir sanatçı, en parlak, en doygun rengi veya en yüksek değer kontrastına (derin gölgeye karşı keskin ışık) sahip alanı ana figür üzerine yerleştirerek, arka planı ise daha mat, birbirine daha yakın değerli renklerle alt-düzeyde tutarak bir sahneyi düzenleyebilir.
 - *Örnek:* Yumuşak griler alanına karşı yerleştirilmiş tek, keskin kırmızı bir şekil, kompozisyona anında hâkim olur.
- **Ayrıntı ve Netlik Yoluyla Düzenleme:** Odak noktası, maksimum netlik ve ayrıntı (sert kenarlar) için düzenlenir. Çevresel unsurlar, görsel çekimlerini azaltmak ve dikkat dağınıklığını önlemek için kasten daha az ayrıntı ve daha yumuşak kenarlarla ("kayıp kenarlar") işlenir. Bu, izleyicinin dikkatini bir kameranın alan derinliği efekti gibi odaklar.
- **Kasıtlı Boşluk:** Bazen en önemli unsur, bir figürün etrafındaki **negatif alan** olup, psikolojik ağırlık veya izolasyon yaratır. Sanatçı, figürü bizzat uzayın kendisine alt-düzeyde tutarak, özneyi genellikle büyük bir alanda merkezden uzağa veya küçük yerleştirerek boşluğu vurgulamak için kompozisyonu düzenler.

2. Yerleştirme ve Üçler Kuralı

Odak noktasının yerleştirilmesi, bilinçli bir editoryal karardır.

- **Merkezi Yerleştirme (Simetri):** Konuyu doğrudan merkeze yerleştirmek genellikle **formallik, istikrar veya ruhani önem** ifade eder. Tarihsel olarak ikonlar veya kraliyet portreleri için kullanılan ağır, statik bir düzenlemedir.
- **Merkez Dışı Yerleştirme (Üçler Kuralı):** Önemli bir modern düzenleme kılavuzudur. Tuval, kavramsal olarak iki yatay ve iki dikey çizgi ile dokuz eşit kareye bölünür. Odak noktasını veya ana kompozisyonel

ERZİNCAN ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RESİM PROGRAMI
MESLEKİ İNGİLİZCE DERSİ

Eğitmen:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
6. Hafta:	Resim Sanatının Görsel Düzenleme İlkeleri

unsurları bu çizgiler boyunca veya daha etkili bir şekilde, bu çizgilerin **kesişim noktalarına** yerleştirmek, merkezi yerleştirmeden daha dinamik, ilgi çekici ve daha az tahmin edilebilir bir kompozisyon yaratır.

II. Akış ve Hareket İlkeleri

Görsel düzenleme, izleyicinin göz hareketini tuval boyunca koreograflayarak, statik bir görüntüdeki **zaman** unsurunu kontrol eder.

1. Ritim ve Tempo

Ritim, görsel unsurların tekrarı ve varyasyonu ile oluşturulan ölçülü akıştır.

- **Tekrar Olarak Ritim:** Sanatçı, öngörülebilir, birleştirici bir desen oluşturmak için bir dizi tekrarlanan unsur (örneğin, dikey ağaçlar, kavimsi dalgalarda, tekrar eden renkler) düzenler.
- **Tempo Kontrolü Olarak Ritim:** Düzenleme seçimleri görsel hızı belirler.
 - **Pürüzsüz/Uyuşuk Ritim:** Çizgi ve değerde ince, kademeli geçişlerle oluşturulur (örneğin, huzurlu bir peyzajda veya Klasik bir figürde). Bu düzenleme, sakinlik veya yavaş zaman önerir.
 - **Pürüzlü/Düzensiz Ritim:** Çizgi, şekil veya renkteki ani değişiklikler ve görünür, kırık **fırça kullanımı** (güçlü bir teknik düzenleme) ile oluşturulur. Bu, enerji, kaos veya duygusal karmaşa önerir (Dışavurumculuğun ayırt edici bir özelliğidir).

2. Yönlendirici Çizgiler (Görsel Vektörler)

Yönlendirici Çizgiler, kompozisyon içindeki vektörler olarak hizmet eden, gözü belirli bir yolu izlemeye zorlayan ima edilen veya gerçek çizgilerdir.

- **Anlatı Yolunu Düzenleme:** Sanatçı, gözü yönlendirmek için mimari çizgilerini, figürlerin bakışlarını, uzuvların uzantılarını ve hatta gölgelerin açılarını kasıtlı olarak hizalar. Bu, izleme sırasının hikâyeyi anlamak için çok önemli olduğu anlatı resimlerinde esastır.
- **İçeri ve Dışarı Yönlendirme:** Yönlendirici çizgiler, izleyiciyi sahneye yönlendirmek (örneğin, gerileyen çapraz perspektif çizgileri) veya gözü tamamen çerçevenin dışına yönlendirerek, dünyanın tuvalin ötesinde devam ettiğini önermek için düzenlenebilir.

III. Organizasyon ve İlişki İlkeleri

Birlik, Çeşitlilik ve Denge ilkeleri, resmin tüm parçaları arasındaki temel ilişkileri yönetir.

1. Birlik ve Çeşitlilik: Tutarlılığın Dengesi

Bu düzenleme ilkesi en temeldir: Sanatçı, sıkıcılığı önlemek için yeterli farklılığı korurken, farklı unsurları nasıl birleşik bir bütün haline getirir.

ERZİNCAN ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RESİM PROGRAMI
MESLEKİ İNGİLİZCE DERSİ

Eğitmen:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
6. Hafta:	Resim Sanatının Görsel Düzenleme İlkeleri

- **Birlik İçin Düzenleme (Uyum):** Tüm eser boyunca tutarlılık ile elde edilir. Bir sanatçı, renk paletini sınırlayabilir (**monokromatik** veya **benzer** şema), tutarlı bir fırça kullanımı türü kullanabilir veya tekrarlanan bir **motif** (tekrarlayan bir şekil veya form) kullanabilir. Bu, kompozisyonu bir arada tutan "yapıştırıcıdır".
- **Çeşitlilik İçin Düzenleme (İlgi):** Çizgi, şekil veya dokuda kasıtlı farklılıklar tanıtılarak elde edilir. Çok fazla birlik sıkıcıdır; çok fazla çeşitlilik kaotiktir. Sanatçının becerisi, genel birliği bozmadan hâkim ruh halini desteklemek için çeşitlilik derecesini düzenlemekte yatar.

2. Denge: Görsel Ağırlığı Yönetme

Denge, kompozisyonun istikrarlı ve çözülmüş hissetmesini sağlayan, görsel ağırlığın dağılımını ele alan ilkedir.

- **Asimetrik Denge (Dinamik Düzenleme):** Sanatçı, *aynı olmayan* unsurları dengeler. Örneğin, sol taraftaki ağır, koyu bir şekil, sağ tarafta daha uzakta bulunan iki daha açık, daha küçük şekil tarafından dengelenebilir. Bu düzenleme, **dinamik bir gerilim** ve eylem hissi yaratarak kompozisyonun canlı hissetmesini sağlar.
- **Simetrik Denge (Statik Düzenleme):** Unsurları merkezi bir noktanın her iki tarafına eşit olarak düzenleyerek elde edilir. Bu, aşırı **istikrar** sağlar ve en istikrarlı, en az heyecan verici editoryal seçimdir.

3. Ölçek ve Oran: Gerçekliği Düzenleme

Bu ilkeler, nesnelerin ve parçalarının göreceli boyutunu kontrol eder.

- **Ölçek Düzenlemesi:** Nesneler arasındaki boyut ilişkisini gerçeklikte beklenenden değiştirmek. Sanatçılar, **Hiyerarşik Ölçek** (bir figürün boyutunu, gerçek boyutunu değil, sosyal veya dini önemini yansıtabilecek şekilde düzenleme) kullanır veya izleyiciyi bunaltmak için **Anıtsal Ölçek** (eseri çok büyük yapma) yaratır.
- **Oran Düzenlemesi:** Tek bir nesne *içindeki* boyut ilişkilerini kontrol etme (örneğin, bir başın vücuda oranı). Oranın kasıtlı olarak **Bozulması (Distortion)**, psikolojik huzursuzluk veya iç gerçeği iletme için Dışavurumculukta temel bir editoryal tekniktir.

IV. Algısal Düzenleme İlkeleri

Bu ilkeler, uzay ve derinlik yanılsamasını organize etmekle ilgilidir ve izleyicinin tuval üzerindeki dünya algısını temelden düzenler.

1. Perspektif İlkeleri (Uzamsal İllüzyon)

Tüm perspektif sistemi, üç boyutlu gerçeklik yanılsamasını kontrol etmek için tasarlanmış editoryal bir mekanizmadır.

- **Çizgisel Perspektif:** Geriye giden tüm paralel çizgiler, **ufuk çizgisi** üzerindeki **kaçış noktasında** birleşir. Sanatçı, kaçış noktasını *nereye* yerleştireceğine karar veren editördür, böylece izleyicinin **bakış açısını** ve uzamsal gerileme derecesini kontrol eder.

ERZİNCAN ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ
RESİM PROGRAMI
MESLEKİ İNGİLİZCE DERSİ

Eğitmen:	Dr. Oğuz Emre BALKAR
6. Hafta:	Resim Sanatının Görsel Düzenleme İlkeleri

- **Atmosferik Perspektif (Hava Perspektifi):** Derinlik yanılsamasını yaratmak için renk, değer ve ayrıntıyı düzenleme ilkesi. Sanatçı, atmosferin ve sisin etkisini doğru bir şekilde taklit ederek, uzaktaki nesnelere için daha soğuk, daha az doygun renkler ve daha yumuşak ayrıntılar kullanır. Bu düzenleme, inandırıcı peyzajlar ve sonsuz uzay yaratmak için esastır.

2. Değer ve Tonal Düzenleme

Değer ilkesi (açıklık ve koyuluk), hacim ve drama yaratmak için en kritik düzenleme aracıdır.

- **Chiaroscuro ve Modelleme:** Sanatçı, üç boyutlu **kütle** ve sağlamlık yanılsamasını yaratmak için bir biçim boyunca değer geçişlerini (**modelleme**) titizlikle düzenler. Bu ton düzenlemesi, bir figürün mevcut ve somut hissetmesini sağlar.
- **Tenebrizm (Aşırı Editoryal Kontrast):** Neredeyse tamamen karanlık bir arka plana karşı dramatik, odaklanmış bir ışık kaynağı kullanmak. Bu aşırı düzenleme seçimi, dramayı artırır, konuyu izole eder ve sahneyi güçlü, neredeyse teatral bir ana dönüştürür.